

לא רואים עליה - חגית אהרונוף

מידע על חגית אהרונוף

נולדה ב 1949 בישראל. שירתה בצה"ל כסמלת סעד. בעלת תואר ב.א. בספרות, לשון ואמנות מטעם אוניברסיטת חיפה, ובעלת תואר מ.א. בחינוך מטעם אוניברסיטת תל אביב. עסקה בתחומי חינוך שונים: הנחלת הלשון, הוראה, ניהול, הדרכת מורים, פיתוח תכניות לימודים ועוד.

הייתה חברה בצוות הפדגוגי של הטלוויזיה הלימודית, וכן עבדה כתסריטאית במחלקת הילדים והנוער של הטלוויזיה הכללית. סיפוריה עובדו לתכניות טלוויזיה, ושובצו במקראות לבתי ספר הממלכתיים-דתיים. ספרה "גיבור על חזקים" זכה בתחרות "מצעד הספרים" (2001). "מעשה שקרה בארץ לחם" נבחר במסגרת "הספר הטוב" לשנת 1999.

ספרים נוספים לילדים ולנוער: שתי גומות חן, טרקלין, 1977; גבעת ההיפופוטם, ספריית פועלים, 1983; מה זה יכול להיות? ספריית בית-אל, 1997; מעשה שקרה בארץ לחם, ספריית בית-אל, 1998; גיבור על חזקים, הקיבוץ המאוחד, 2000. כתבה תסריטים לתוכנית "ריץ' רץ' " עבור הטלוויזיה הישראלית, המח' לתכניות ילדים.

בספר **לא רואים עליה** שיר, הילדה העיוורת מצטרפת באמצע שנת לימודים לבית ספר במושב בצפון הארץ. התלמידים, לומדים להכיר אותה כילדה המתמודדת עם נכותה באומץ ובלי הנחות. בספר מגוללת הסופרת את דרך התמודדותה של שיר, כילדה עיוורת - את תהליך קליטתה בכיתה החדשה, את הדרך בה היא לומדת להכיר את סביבתה ואת רצונה להשתלב השתלבות כשווה בחברת הילדים.

הספר "לא רואים עליה" מציג את היכולת של שיר ילדה עיוורת לתרום לחברה שבה הם חיים. הסבירו כיצד זה בא לידי ביטוי בספר?

.....

.....

.....

.....

.....

Shutterstock

לאחר שהכרתם את שיר אפיונה את דמותה. תוכלו להיעזר בתכונות שנמצאות למטה.
שיר היא ילדה.....

.....
.....

הדגימו תכונה אחת שלה לפי הסיפור

.....
.....
.....

חכמה, נבונה, פיקחית, צנועה, ענווה, גאוותנית, יהירה, מעוררת אמון, מעוררת חוסר – אמון,
מנהיגה, נגררת, אמיצת לב, גיבורה, ביישנית, טובת לב, רחמנית, עוזרת, אוהבת, כעסנית, רגזנית,
מיואשת, הססנית, כנועה, מזלזלת, לעגנית, מכבדת, רכלנית, דיקנית, פחדנית, שמחה, שבעת רצון

שיר פוגשת לראשונה את בני כיתתה והם עורכים היכרות. בעמוד 9 בספר כתוב:

צחי, הליצן של הכיתה, היה הפעם רציני, "אני צחי, ואני שואל איך היא נהייתה עיוורת? היא נולדה ככה, או שהייתה לה תאונה?"
אני עיוורת, אמרה שיר, "לא חירשת. למה אתה לא פונה אלי? תאר לך, צחי, שהייתי פונה אליך ושואלת את נועה, "הוא אוהב כדורגל?"
"שיר צודקת. אנחנו צריכים להתרגל להתייחס אליה כמו לילד רגיל. היא בדיוק כמונו, רק לא רואה".

שיר רוצה שחבריה יתנהגו אליה כמו לכל ילד או ילדה אחרים. בעמוד 69 אומרת שיר:

"אני רוצה שתגידו לי גם דברים שהם לא בסדר אצלי. לפני כמה ימים, למשל, הסתובבתי יום שלם עם כתם מגעיל על החולצה. לא היה לכם נעים להעיר לי. כולכם ראיתם את הכתם, אבל רק כשהגעתי הביתה אמא שלי שאלה אותי" ככה הסתובבת כל היום עם הכתם?" התביישתי להגיד לה שאף אחד מהחברים הטובים שלי לא העיר על כך. חשוב לי להיראות בסדר. אז אם אני פרוע, אם משהו לא בסדר בבגדים שלי, או שאני אומרת שטויות, תעזרו לי. אל תתייחסו אלי כמו בובת חרסינה. אני אומנם רגישה ולפעמים כועסת ומתוסכלת.... אבל אני רוצה שתהיו כנים איתי, רק יחס כזה יעזור לי ויחזק אותי."

לשיר נוסעת לטבריה לראשונה בחייה באופן עצמאי ולבד. באוטובוס הנהג לא שם לב שהיא עיוורת ומתנהג אליה כאל ילדה חצופה ומפונקת. בעמוד 79 כתוב:

"מה זה?" גער בה הנהג ולגלוג נשמע בקולו, "ילדה גדולה כמוך לא יודעת להבדיל בין מטבע של עשרה שקלים למטבע של חצי שקל? אפשר לטעות פעם אחת, אבל נדמה לי שאת לא יודעת לזהות את המטבעות. תראי כמה כסף נתת לי!"

כל האנשים הביטו בשיר, שהרגישה את המבטים דוקרים אותה. היא לקחה את הכסף מידי הנהג ומסרה לו שטר, והוא החזיר לה עודף. שיר הושיטה את ידה לקבל את העודף, אך הנהג שלא שם לב שהיא עיוורת, לא הקפיד לשים את העודף בתוך ידה וכך נפלו המטבעות על רצפת האוטובוס ושיר שמעה אותן מתגלגלות ומתפזרות לכל עבר."